

РЕШЕНИЕ

№

4290

София, 17.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на шести февруари две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 14123/2015.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Общински съвет Пловдив срещу решение № 1712 от 23 септември 2015 год., постановено по адм. дело № 1868/2014 год., по описа на Административен съд – Пловдив, с което е отменено решение № 292, обективизирано в протокол № 14 от 02 август 2012 год. на Общински съвет Пловдив и е осъден Общински съвет Пловдив да заплати на

и
сумата от 1 645, 00 лв. (хиляда шестотин четиридесет и пет лева), представляваща направените по делото съдебно-деловодни разноски.

В касационната жалба се релевират оплаквания за нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост – отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК. Моли за отмяната на атакуваното решение и присъждане на сторените по делото разноски.

Отяетниците –

чрез общия им пълномощник
адв. изразяват становище за недопустимост на касационната жалба като се позовават на разпоредбата на чл. 215, ал. 7, т. 1 от ЗУТ, тъй като се касае за общински обект от първостепенно значение, поради което молят образуваното касационно производство да бъде прекратено, а при условията на алтернативност – за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски за настоящата съдебна инстанция.

Прокурорът от Върховна административна прокуратура дава

56
заключение за неоснователност на касационната жалба, а при условията на алтернативност излага доводи за нищожност на обжалвания съдебен акт.

Върховният административен съд, второ отделение, намира касационната жалба за подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежни страни, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Решението, предмет на настоящия касационен контрол, е постановено от Административен съд – Пловдив при повторно разглеждане на делото след отмяна на първоначалното решение № 1360 от 14 юни 2013 год., постановено по адм. дело № 3293/2012 год., по описа на същия съд, предявено по оспорване на

и с решение № 8900 от 26 юни 2014 год., постановено по адм. дело № 14383/2013 год., по описа на Върховния административен съд, второ отделение, касационната инстанция е върнала делото за ново разглеждане от друг съдебен състав от първоинстанционния съд, като са дадени задължителни указания по приложение на материалния закон и на съдопроизводствените правила.

Обжалваното решение № 1712 от 23 септември 2015 год., постановено по адм. дело № 1868 от 2014 год., описа на Административен съд Пловдив е постановено по жалба на

срещу решение № 292, обективизирано в протокол № 14 от 02 август 2012 год. на Общински съвет Пловдив, с което е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и застрояване /ПУП – ПЗР/ на кв. „Модър“, район „Южен“, гр. Пловдив и схеми: Водоснабдяване; Газоснабдяване; Електрификация; Телекомуникация; Вертикално планиране; Транспортна инфраструктура; Екология, Зелена система и спорт; Сборна схема на техническата инфраструктура; Схеми на собствеността; Схема собственост – таблица за трансформация на собствеността; Трансформация на частната собственост /държавна, общинска и частна/ в публична общинска собственост – за улична мрежа; правила и нормативи за прилагане на ПУП – ПЗР на кв. „Модър“, в частта му по отношение на поземлен имот пл. № 109, по плана на кв. „Модър – I етап“, бивш имот № по кадастрален план от 1941 год., на местността „Южно от Софийска ж. п. линия, Дерак и Фердинандовско шосе.

При повторното разглеждане на спора, Административен съд Пловдив е приел, че оспореният административен акт, обективизиращ ПУП – ПЗР, в частта засягащ поземлен имот с идентификатор № 56784.532.109, по кадастралната карта на гр. Пловдив, бивш имот № по кадастрален план от 1941 год., следва да бъде отменен, тъй като е издаден в нарушение на материалния закон.

Решението е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

По отношение на заключението на прокурора от Върховна административна прокуратура относно нищожност на атакуваното първоинстанционно решение, настоящият съдебен състав счита, че съдебният акт не е засегнат от порок в степен, обуславящ неговата абсолютна недействителност. Соченият порок по чл. 172а, ал. 1, т. 2 от АПК за липсата на имената на съдията, постановил съдебния акт, не е основание за прогласяване нищожността на съдебното решение. Решението е подписано от съдията – докладчик определен чрез електронно разпределение съобразно

поредността на постъпването на делата и преписките в органите на съдебната власт (по арг. на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ). Това обстоятелство е удостоверено с протокол за избор на докладчик от 30 юни 2014 год. от разпределящия състав (л. 1 от първоинстанционното дело). От него е видно, че за докладчик по делото е определен съдия _____, определен в I – во отделение, I-ви състав на Административен съд Пловдив. Ето защо, след като е налице идентичност на докладчика по делото и номера на съдебния състав, не е налице основание за обявяване на нищожност на съдебния акт. В разглеждания случай, не се установява нищожност на съдебното решение, тъй като не са налице недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебното решение или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана/изведена волята на съда. Нищожно съдебно решение ще е налице, когато решението е постановено от незаконен състав или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, устно или неподписано решение. В обобщение следва да се посочи, че решението е постановено от компетентния съд, който е действал в надлежен състав, определен електронно чрез случаен принцип и посочен поименно в протокола за избор на докладчик, както и при осъществяване на всички съдопроизводствени действия по делото. Посоченият от прокурора на Върховна административна прокуратура аргумент за нищожност на съдебния акт не представлява порок, който да води до обявяване нищожност на постановеното решение.

Настоящият съдебен състав счита, че наведените в касационната жалба отменителни основания са неоснователни и недоказани. Правилно, въз основа на приобщения доказателствен материал по делото, включително и от приетото заключение и допълнителното такова от вещото лице, първоинстанционният съд е достигнал до извода, че приетият от Общински съвет Пловдив подробен устройствен план по чл. 16, ал. 7 от ЗУТ е план за регулация само на улици и на поземлени имоти за обекти на публичната собственост по чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗУТ. Посочените от административния орган правни основания по чл. 110, ал. 1, т. 1 от ЗУТ и чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗУТ не могат да бъдат инкорпорирани, тъй като планът по чл. 16, ал. 7 от ЗУТ е идентичен само с плана по чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗУТ и не може да се съчетае с план за застрояване. С нормата на чл. 16, ал. 7 от ЗУТ (в приложимата ѝ редакцията, преди отмяната с ДВ, бр. 13 от 2017 год.) законодателят изрично е посочил, че за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план по решение на общинския съвет вместо плана по ал. 1 от същата може да бъде създаден план за улична регулация и имоти на публична собственост по чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗУТ – план за регулация само на улици и на поземлени имоти за обекти на публична собственост. Последните обекти са тези, които са изрично изброени в чл. 205, ал. 1, от т. 1 до т. 5 включително от ЗУТ.

По делото е установено с неоспореното заключение на вещото лице, че в частта по отношение на поземлен имот с идентификатор № _____ по кадастралната карта на гр. Пловдив, приетият ПУП – ПЗР предвижда отнемане от площта му от северната му част за озеленяване, а друга част от имота е засегната от предвижданията на решението на общинския съвет за улична регулация. Отреждането на останалата част от процесния е за жилищно строителство с предвидени устройствени показатели:

плътност на застрояване – 50%, коефициент на застрояване – 1, необходима озеленена площ 40%. Общата констатация на вещото лице е, че за територията, в която попада поземлен имот № 56784.532.109 няма приложен регулационен план. Поради това обосновано е приел и административният съд, че характеристиките на плана, одобрен на основание чл. 16, ал. 7 от ЗУТ, са различни от плана по чл. 1 на цитираната норма и че въз основа на такъв план недвижими имоти – собственост на юридически и физически лица, не могат да бъдат отчуждени по реда на ЗДС и ЗОБС, защото не са сред изчерпателно изброените по –горе хипотези на норма на чл. 205, ал. 1 от ЗУТ, обекти. Те биха могли да бъдат предмет на плана по чл. 16, ал. 1 от ЗУТ, какъвто оспорваният не е.

С оглед изложеното, релевираните в касационната жалба отменителни основания по чл. 209, т. 3 от АПК са неоснователни, както и това по чл. 209, т. 1 от АПК – за обявяване нищожност на атакувания съдебен акт, поради което решението следва да се остави в сила като правилно.

Предвид изхода на спора и заявената своевременно претенция от пълномощника на ответниците за присъждане на сторените от доверителите му разноски за настоящата съдебна инстанция, представляващи уговорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение, в размер на 1 500, 00 лв. (хиляда и петстотин лева) –л. 57 от настоящото дело, съдът счита, че тази сума следва да се възложи в тежест на Общински съвет Пловдив.

По изложените съображения, Върховният административен съд, състав на второ отделение и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1712 от 23 септември 2015 год., постановено по адм. дело № 1868/2014 год., по описа на Административен съд – Пловдив.

ОСЪЖДА Общински съвет Пловдив да заплати на

сумата в размер на 1 500, 00 лв. (хиляда и петстотин лева), представляващи разноски за настоящата касационна инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

РЕШЕНИЕ

№ 1712

гр. Пловдив, 23 09 2015 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ, I състав в закрито заседание на осемнадесети май през две хиляди и петнадесетата година в състав :

като разгледа адм. дело № 1868 по описа за 2014 год., за да се произнесе взе предвид следното:

I. За характера на производството, жалбата и становищата страните :

1. Производството е по реда на Дял III, Глава X, Раздел I от АПК, във връзка с чл. 215, ал.1 и чл. 219 от Закона за устройство на територията, във връзка с чл. 226 от АПК.

2. Образувано по жалба на _____, от гр. Пловдив,
ул. _____ № _____, от гр. Пловдив, ул.

_____, № _____, ет. _____ ап. _____ и
от гр. София, ж.к. _____, кв. _____, бл. № _____ вх. _____, ет. _____ ап. _____ срещу Решение № 292, обективирано в Протокол № 14 от 02.08.2012 г. на Общински съвет Пловдив с което е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и застрояване /ПУП – ПЗР/ на кв. “Модър”, Район “Южен”, гр. Пловдив и схеми : Водоснабдяване ; Канализация ; Газоснабдяване ; Електрификация ; Телекомуникация ; Вертикално планиране ; Транспортна инфраструктура ; Екология, зелена система и спорт ; Сборна схема на техническата инфраструктура ; Схеми на собствеността ; Схема собственост – Таблица за трансформация на собствеността ; Трансформация на частната собственост /държавна, общинска и частна/ в публична общинска собственост – за улична мрежа ; правила и нормативи за прилагане на ПУП-ПЗР на кв. “Модър”, в частта

му по отношение на поземлен имот пл. № 109 по плана на кв. "Модър – I етап", бивш имот № 267 по кадастрален план от 1941 г., на местността "Южно от Софийска ж.п. линия, Деревина и Фердинандовско шосе. С Решение № 1360 от 14.06.2013 г., постановено по адм. дело № 3239 по описа на Административен съд Пловдив за 2012 г., жалбата на

и е отхвърлена изцяло.

Съответно с Решение № 8900 от 26.06.2014 г., постановено по адм. дело № 14383 по описа на Върховния административен съд на Република България за 2013 г. е отменено прежде посоченото решение на първоинстанционния съд, като делото е върнато за ново разглеждане.

Указанията на висшия по степен административен съд се концентрират по отношение; изследване на конкретните предвиждания на приетия ПУП – ПРЗ спрямо имота на жалбоподателите и съответна преценка на законосъобразността на оспорения акт в този именно контекст.

3. Жалбоподателите твърдят, че въпросния бивш имот пл. № 267 е тяхна собственост, както считат оспореното решение на съвета за незаконосъобразно.

Конкретното възражение на жалбоподателя/л.161, по дело № 3293/ е че "...не са налице условията на закона повече от половината площ на имота да бъде отреждана /отнемана/ за първостепенна и второстепенна пътна артерия, озеленяване, тротоари и велоалея, а от тук и условията за отчуждаване по реда на Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост с оглед наличието на сочените обществени потребности и липса на възможност да бъдат задоволени по друг начин...".

В допълнителна молба – становище /л.203, дело № 3293/, жалбоподателите възражават, че общото посочване на правните норми в оспорения акт, не е равнозначно на правна обосноваване на обективизираното в него волеизявление. В този смисъл се сочи, че непосочването на конкретна правна хипотеза в оспорения акт, затруднява правото на защита на адресатите на акта.

Според жалбоподателя ".....Налице е императивно правило, което не допуска изключението да бъде създаден план за регулация на улици и за обекти на публичната собственост съдържащо се в чл. 16, ал. 7 на ЗУТ да бъде реализирано по друг освен по посочения в чл. 110, ал. 1, т.2 от същия закон начин, т.е. без "режим на застрояване". В този смисъл се нарушава и чл. 112, ал.1, който изисква при приложението на режима на чл. 110, ал.1, т.1 посочено в обжалваната заповед да става по отношение на "територия с устройствен режим конкретно предназначение на всеки имот, както и ал.2, т.1 от същата разпоредба, която допуска урегулирането на поземлените имоти, предназначени за обекти на публичната собственост да става по реда на чл. 110, ал.1, т.1, но не и по ал. 2 на същия член.....".

С писмена молба – становище от 18.05.2015 г., жалбоподателите са конкретизирали, че считат обжалваното решение на Общински съвет Пловдив за необосновано, немотивирано като цяло и конкретно по отношение на липсата на мотиви – фактически и правни основания за издаване на акта, по смисъла на чл. 59, ал. 1 и ал.2, т.4 от АПК. В този смисъл, жалбоподателите поддържат, че изброяването на различни текстове от ЗУТ не е равнозначно на необходимото и изисквано от процесуалния закон, фактическо и правно обосноваване на акта.

Поддържа се също така, че в случая пряко се нарушава принципа на неприкосновеност на частната собственост, възведен в чл. 17, ал. 3 и ал. 5 от Конституцията.

Иска се административния акт да бъде отменен в оспорената част, като се присъдят сторените разноски по производството.

4. Общински съвет Пловдив, чрез процесуалния представител адв. Матеев е на становище, че жалбата е неоснователна. Поддържа се, че решението на Общинския съвет е валидно и законосъобразно.

Иска се жалбата да бъде отхвърлена, като се присъдят сторените разноски по производството.

II. За допустимостта :

5. Със Заповед № ОА-294 от 10.02.2006 г. на Кмета на Община Пловдив, при условията на чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е определена застроената част от имот пл. № по стар план на кв. “Южно от Софийската линия, Дереварк и Фердинандовско шосе” от 1941 г., попадащ в действащия регулационен план на кв. “Модър” – първи етап и регулационния план на “Тягова подстанция”, гр. Пловдив. От приложеното към заповедта Удостоверение № от 29.03.2006 г. на техническа служба на Община Пловдив е видно, че незастроената част от имота е с площ от 9378,00кв.м., като бившия имот пл. № попада в границите на урбанизирана територия, определена с кадастралния план на кв. “Модър” – първи етап, одобрен със Заповед № от 27.07.2000 г., в поземлен имот

С Решение № от 06.11.2006 г. на Общинска служба по земеделие и гори Пловдив, по заявление на е възстановена в стари реални граници, собствеността върху въпросните 9378,00кв.м., съставляващи част от имот пл. № по стар план на населеното място от 1941 г.

Съответно, по силата на сделки за продажба и дарение извършени с нот. акт № от 28.12.2007 г. и нот. акт № от 28.12.2007 г., е прехвърлила на и идеални части от собствеността върху имота.

6. Оспореното Решение № 292, обективизирано в Протокол № 14 от 02.08.2012 г. на Общински съвет Пловдив е обнародвано в Държавен вестник бр. 70 от 14.09.2012 г. /петък/, като жалбата на ,

и срещу него е регистрирана с вх. № 12 XIII 20 от 17.10.2012г. /сряда/ на Общински съвет Пловдив.

Съобразно правилото на чл. 215, ал. 4, изречение първо от ЗУТ - Жалбите и протестите се подават чрез органа, чийто акт се обжалва или протестира, в 14-дневен срок от съобщаването му, а когато актът се съобщава чрез обнародване в „Държавен вестник” - в 30-дневен срок от обнародването му. Сиреч, жалбата срещу Решение № 292, обективизирано в Протокол № 14 от 02.08.2012 г. на Общински съвет Пловдив би била подадена в предвидения за това преклузивен процесуален срок, ако това бе сторено до 15.10.2012 г./понеделник/, включително.

В хода на настоящото производство от страна на ответния орган се представи, заверено копие от пощенския плик с който жалбата е постъпила в администрацията, върху който е положено датно пощенско клеймо от 15.10.2012 г. В този смисъл е и изричното заявление на процесуалния представител на ответника в съдебно заседание на 18.05.2015 г.

Относно постъпилата жалба и образуваното съдебно производство, по реда на чл. 218, ал. 2 от ЗУТ в ДВ бр. 90 от 16.11.2012 г. е обнародвано съобщение, като искания за конституиране на трети заинтересовани лица не са постъпили.

При това положение, жалбата с която е сезиран съда е ДОПУСТИМА.

III. За фактите и тяхната хронология :

7. С Протоколно решение № 38 от 23.10.2009 г., Експертния съвет по устройство на територията при Община Пловдив, на основание чл. 125, ал. 2 от ЗУТ е приел планово – техническо задание за План за регулация и застрояване на квартал “Модър”, Район “Южен”, гр. Пловдив, като е разпоредено същото да се внесе за съгласуване в РИОСВ, Пловдив.

Съответно, от и.д. Кмет на Община Пловдив до Общински съвет Пловдив е внесено предложение за одобряване на планово техническо задание за процесния обект.

С Решение № 424 по Протокол № 21 от 26.11.2009 г., Общински съвет Пловдив е одобрил въпросното задание, като е задължил Кмета на общината, да обяви обществена поръчка за изготвяне на проект за проектираното изменение на устройствения план на населеното место.

В изпълнение на решението на общинския съвет, със Заповед № 10-ОА-189 от 04.02.2010г./л.140/ на Кмета на Община Пловдив, издадена на основание чл. 124, ал. 2 от ЗУТ /в действалата към този момент редакция- ДВ бр. 17 от 06.03.2009 г., според която изработването на подробните устройствени планове се възлага от кмета на общината, от областния управител, от министъра на регионалното развитие и благоустройството или от други лица, определени в закон/ е разпоредено да се изработи подробен устройствен план – план за регулация и застрояване за кв. “Модър”, Район “Южен”, Община Пловдив.

Въз основа на тази заповед, в съответствие с разпоредбата на чл. 126, ал. 4 от ЗУТ са изготвени предварителен и окончателен проект.

8. С Решение № ПВ-4-ЕО/2010г. от 22.02.2010 г. на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите, Пловдив е прието да не се извършва екологична оценка относно процесния подробен устройствен план.

9. С Протоколно решение № 42 от 03.11.2010 г., ЕСУТ при Община Пловдив е приет предварителния проект на ПУП – ПЗР на кв. “Модър”, Пловдив, като подробно са описани всички забележки, които е следвало а бъдат отстранени в проекта.

По т. 3 от решението е констатирано наличието на поземлени имоти, такива с неприложена първа регулация и с нереализирани устройствени планове в границите на разработката, като в тази насока е прието, че Кмета на Община Пловдив, трябва да внесе предложение в Общински съвет, ПУП – ПЗР за тези имоти да бъде изготвен при условията на чл. 16, ал. 7 от ЗУТ.

В тази насока с Решение № 468 по Протокол № 33 от 18.12.2010г. на Общински съвет Пловдив е дадено съгласие процесния ПУП - ПРЗ за кв. “Модър” относно имотите без предназначение, тези с не приложена първа регулация и такива с нереализирани устройствени планове да бъде създаден и процедиран по реда на чл. 16, ал. 7 от ЗУТ.

Съответно с Протоколно Решение № 1 от 07.01.2011 г., ЕСУТ при Община Пловдив, след като е констатирал, че проекта в част ПРЗ е преработен с отстранени забележки е приел, че същият следва да бъде съобщен по реда на чл. 128, ал.2 от ЗУТ, да бъде съгласуван по реда на чл. 128, ал. 6 от ЗУТ, да бъде проведено обществено обсъждане по реда на чл. 128, ал. 5 от ЗУТ и съответно, проекта отново да бъде внесен за разглеждане в експертния съвет.

10. В изпълнение на решението на ЕСУТ при Община Пловдив, изготвения проект е обявен в ДВ бр. 12 от 08.02.2011 г. и в местен ежедневник /в-к “Нов глас” от 09.02.2011 г./

При условията на чл. 128, ал. 6, във връзка с чл. 127, ал. 2 от ЗУТ, проектът за ПУП - ПРЗ е съгласуван със заинтересованите централни и териториални администрации, специализирани контролни органи и експлоатационни дружества, за което по административната преписка са приложени съответните съгласувателни писма /л.104 до л.118, по дело № 3293/.

По реда на чл. 128, ал. 5, изр. второ от ЗУТ /действалата към момента редакция ДВ бр. 17 от 06.03.2009 г./ е проведено обществено обсъждане на проекта, като за това са съставени съответните протоколи /л. 93 и сл. по дело № 3293/.

11. Експертния съвет по устройство на територията при Община Пловдив е проверил отделните етапи от процедирането на процесния ПУП-ПРЗ и е разгледал всяко едно от постъпилите 94 броя възражения по обявения

проект. След като е констатирал допуснатите пропуски, експертния съвет е взел Протоколно решение № 30 от 20.07.2011 г. с което е отказал да приеме ПУП – ПРЗ, като е възложил на проектантския колектив да преработи предварителния проект, съобразно направените забележки.

Преработения проект за ПУП – ПРЗ е бил отново докладван, разгледан и приет от ЕСУТ при Община Пловдив с Протоколно решение № 40 от 28.09.2011 г., като отново е указано, че в окончателния проект, трябва да се отстранят всички забележки по Протоколно решение № 30 от 20.07.2011г.

12. Окончателния проект за ПУП – ПРЗ на кв. “Модър”, Пловдив е разгледан от ЕСУТ при Община Пловдив, като с Протоколно решение № 2 от 18.01.2012 г., на проектантския колектив са дадени и указания по отстраняване на конкретни пропуски.

След отстраняване на забележките, окончателния проект е обявен в ДВ, бр. 31 от 20.04.2012 г. и в един местен ежедневник.

Постъпилите 35 възражения са разгледани от ЕСУТ, като с Протоколно решение № 20 от 06.06.2012 г., основната част от тях свързани с предвиждането за реализиране на трасе на улица от първостепенната улична мрежа и относно предвиждането да се отнемат повече от 25% от имотите за техническа и транспортна инфраструктура са отхвърлени.

При това положение, на основание чл. 129, ал.1 от ЗУТ, Кмета на Община Пловдив е внесъл в Общински съвет Пловдив, предложение да се одобри Подробен устройствен план – план за регулация и застрояване на кв. “Модър”, гр. Пловдив.

13. В този хронологичен порядък е прието процесното Решение № 292, обективизирано в Протокол № 14 от 02.08.2012 г. на Общински съвет Пловдив с което е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и застрояване /ПУП – ПЗР/ на кв. “Модър”, Район “Южен”, гр. Пловдив и схеми : Водоснабдяване ; Канализация ; Газоснабдяване ; Електрификация ; Телекомуникация ; Вертикално планиране ; Транспортна инфраструктура ; Екология, зелена система и спорт ; Сборна схема на техническата инфраструктура ; Схеми на собствеността ; Схема собственост – Таблица за трансформация на собствеността ; Трансформация на частната собственост /държавна, общинска и частна/ в публична общинска собственост – за улична мрежа ; правила и нормативи за прилагане на ПУП-ПРЗ на кв. “Модър”.

Като правно основание за приемане на решението е посочено – чл. 21, ал.1, т.8, т.11 и т. 12 от ЗМСМА, чл. 129, ал.1 от ЗУТ във връзка с решение за изработване на Подробен устройствен план на кв. “Модър” при условията на чл. 14, ал.1, чл. 15, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ за поземлени имоти, които са урегулирани с предходен план и при условията на чл. 16, ал. 7 и чл. 17, ал. 1 от ЗУТ, като План за регулация и застрояване по чл. 110, ал.1, т.1 от ЗУТ за кварталите и поземлените имоти, за които са изпълнени условията на чл. 17 от ЗУТ и като План за улична регулация по чл. 110,

ал.2 от ЗУТ, относно имотите за които не са изпълнени изискванията на чл. 17 от ЗУТ, в съответствие с изискванията на чл. 18, чл. 25, чл. 128, ал.7, чл. 103, ал. 1, т.2, ал. 3 и ал. 4, чл. 108, чл. 109, ал. 1, чл. 110, ал.1, т.1 и чл. 115 от ЗУТ, Наредба № 7 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, Наредба № 8 за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове ; Общия устройствен план на гр. Пловдив одобрен с Решение № 375 по Протокол № 16 от 05.09.2007 г. на Общински съвет Пловдив.

14. В хода на настоящото съдебно производство бяха приети без заявени резерви от страните, основно и допълнително заключение по съдебно техническа експертиза, изготвени от вещото лице инж.

В резултат на извършените проверки, вещото лице е констатирало, че до изготвяне на процесния ПУП – ПРЗ е действал регулационен план “Тягова подстанция”, гр. Пловдив, по който границите на отделните парцели са одобряване с отделни заповеди.

В скица № 1 към заключението, вещото лице е представило, заснемането на имот по кадастралния план “Южно от Софийска ж.п. линия, Дерев арк, Фердинандовско шосе”, гр. Пловдив от 1941 г. Според прежде посоченото Удостоверение № от 29.03.2006 г. на техническа служба на Община Пловдив и скицата към него /л. , по дело № /2012г./, по графични данни, бившият имот пл. № обема 10190,00кв.м.

В скица № 2 към основното заключение, вещото лице е представило копие от кадастралния и регулационен план “Тягова подстанция”, одобрен със Заповед № ИК от 12.11.1987 г., в частта му по отношение на отреждането за УПИ – “ПУЦ към СК Електроснабдяване”. От въпросното копие е видно, че бившият имот пл. № по плана от 1941 г. не е заснет с кадастрални граници. Всъщност, единственото кадастрално заснемане е на две жилищни сгради и съответния имот в който са разположени, които очевидно, съответстват на поземлен имот 39, определен като застроена част от имот пл. № , със Заповед № ОА от 10.02.2006 г. на Кмета на Община Пловдив. В скица № 3 към заключението на вещото лице е видно, че по-голямата част от имот пл. № , макар и да не е заснета кадастрално, попада в отреждането за УПИ – “ПУЦ към СК Електроснабдяване”, по плана на “Тягова подстанция”, Пловдив одобрен със Заповед № ИК от 12.11.1987 г. Според вещото лице, регулационните предвиждания по този план на са приложени, което с оглед описаните данни, следва да се разбира в смисъл, че не е осъществена процедура по отчуждаване на двете жилищни сгради и имота в който са осъществени /т.е. посочения имот 39/, доколкото каза се, имот пл. не е бил заснет със самостоятелни кадастрални граници по плана от 1987 г.

Впрочем, в този смисъл, трябва да се разбира и общата констатация на вещото лице, че до настоящият момент за територията в която попада КИ няма приложен регулационен план.

15. Вещото лице е констатирало, че със Заповед № РД-02-14-1461 от 27.07.2000г. е одобрен кадастрален план на кв. "Модър", в който е заснет поземлен имот с площ от 9460,00кв.м., записан в разписния лист първоначално като временна общинска собственост, а по късно, като собствен на наследници на /въз основа на Решение № от 06.11.2006 г. на ОСЗГ, Пловдив/.

Според експерта е налице идентичност между имот по плана от 1941 г. и новия имот по кадастралния план от 2000г., като се изключи разбира се, застроената част, заснета като имот пл. №

В случая обаче се констатира, че в югоизточната част на имот пл. е заснета допълнителна площ, който не съответства на имота, чиито незастроени части са определени със заповед на кмета на общината и собствеността върху който е възстановена с решение на ОСЗГ, Пловдив. В тази насока, вещото лице при приемане на заключението в открито съдебно заседание заяви, че не е констатирал на какво основание и защо, въпросната част е заснета към имот №

В хронологичен порядък, вещото лице е констатирало, че със Заповед № РД – 18 – 48 от 03.06.2009 г. е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за гр. Пловдив в която прежде посочения имот пл. № е заснет с идентични кадастрални граници и обозначен идентификатор /скица № 5 към заключението/. Част от източната граница на имота е заснета с пунктирана линия, което според т.233 от Условни знаци за кадастрални планове на населени места и незастроени терени /Издадени от Министерството на териториалното развитие и строителството, управление "Кадастръ и геодезия" през 1993 г./ означава, че въпросната граница на имота е спорна.

16. Съобразно одобрения с процесното Решение № 292 по Протокол № 14 от 02.08.2012 г. на Общински съвет Пловдив проект за ПУП – ПРЗ, вещото лице е констатирало, следните предвиждания за имота на жалбоподателите :

- част от имота с площ от 4536,00кв.м. /обозначена на скица № 6 към заключението с т.1 до т.18, вкл./ е включена в УПИ – I "За озеленяване", от квартал 1 по плана и в бул. "Южна тангента" ;

- за останалата част от имота с площ от 4921,00кв.м. /обозначена на скица № 6 с т.т. 1,2,3,19,14,15,16,17,18,1/ е предвиден УПИ VIII- "За жилищно строителство" . Този имот граничи на север с УПИ I "За озеленяване", от кв. 1 ; на изток с пешеходна и велоалея ; на юг и запад с УПИ IX- "За жилищно строителство" и с УПИ I "За озеленяване".

Според предвижданията на проекта, УПИ VIII- "За жилищно строителство" има достъп до улица тупик с ширина 12,00м., предвидена източно от имота с осевни точки 13,14 и 15.

От представеното извлечение от процесния проект за ПУП-ПРЗ/л.25, по дело № 3293/ е видно, че предвиденото в УПИ VIII- застрояване е определено с ограничителна линия, обозначена с червен пунктир, съобразно П.6.3.2. от Таблица 2 от Приложение № 1 към Наредба № 8 от 14 юни 2001 г. за обема и съдържанието на устройствените планове.

Според Общия устройствен план на населеното място, процесния имот попада в устройствена зона "Жм1", с устройствени показатели – плътност на застрояване – от 20% до 60 %, интензивност на застрояване 0,5 до 1,2 и необходима озеленена площ от 40% до 60%

В тази насока, съобразно изготвената по правилата на т.11.2 от въпросното Приложение № 1 към Наредба № 8, маркировка на режима на застрояване, конкретно за УПИ VIII- е предвидено застрояване до три етажа и до 10,00м. височина на сградата ; плътност на застрояване 50% ; коефициент на интензивност – 1 ; минимално озеленяване на урегулирания имот – 40 % ; свободно застрояване.

IV. За правото :

17. Каза се, посоченото в процесното решение правно основание за приемането му е - чл. 14, ал.1, чл. 15, ал. 1 и ал. 2 от ЗУТ за поземлени имоти, които са урегулирани с предходен план и при условията на чл. 16, ал. 7 и чл. 17, ал. 1 от ЗУТ, като План за регулация и застрояване по чл. 110, ал.1, т.1 от ЗУТ за кварталите и поземлените имоти, за които са изпълнени условията на чл. 17 от ЗУТ и като План за улична регулация по чл. 110, ал.2 от ЗУТ, относно имотите за които не са изпълнени изискванията на чл. 17 от ЗУТ, в съответствие с изискванията на чл. 18, чл. 25, чл. 128, ал.7, чл. 103, ал. 1, т.2, ал. 3 и ал. 4, чл. 108, чл. 109, ал. 1, чл. 110, ал.1, т.1 и чл. 115 от ЗУТ.

Действително, с оглед поддържаното в тази насока възражение от жалбоподателите, по отношение на процесния имот не е указано, в коя точно от изброените хипотези е включен.

При това положение, съобразно данните описани в предходния раздел от решението, би следвало да се приеме, че при заснемането на имот в кадастралния план на населеното място одобрен със Заповед № РД-02-14-161 от 2000г. и при липсата на други отреждания, съобразно предвижданията на плана одобрен със Заповед № 1564 от 1987 г., въпросния имот е бил включен в УПИ – "ПУЦ към СК Електроснабдяване", по плана на "Тягова подстанция" и съответно, останалите части от имота в прилежащата инфраструктура.

Казано с други думи, някакво регулационно отреждане за имота е било налице, като не се констатира, въпросното устройствено предвиждане да е приложено. Сиреч, по отношение на същия този имот, следва да се направи извода, че ".....не са изпълнени изискванията на чл. 17 от ЗУТ...." и съответно за него би трябвало да е налице само "....План за улична регулация по чл. 110, ал.2 от ЗУТ....". Това обаче, очевидно не така.

Процесният имот е засегнат от предвижданията на процесния, одобрен с решение на общинския съвет проект, както в частта му за уличната регулация, така също в частта му относно "...обектите на социалната инфраструктура на озеленените площи, обединени в зелена система.....", а също така и в частта – план за застрояване, като е определена ограничителна линия на застрояване и са определени конкретни устройствени показатели.

18. Явно, в частта по отношение на процесния имот, оспореното решение на общинския съвет е постановено на основание "..... чл. 16, ал. 7 и чл. 17, ал. 1 от ЗУТ, като План за регулация и застрояване по чл. 110, ал.1, т.1 от ЗУТ...". Всъщност, независимо дали това точно е основаниято за издаване на оспорения акт или пък в случая, според административния орган е налице другата от посочените в акта хипотези – ".....като План за улична регулация по чл. 110, ал.2 от ЗУТ, относно имотите за които не са изпълнени изискванията на чл. 17 от ЗУТ.....", наложително е да се поясни, че планът, одобрен на основание чл. 16, ал.7 ЗУТ, е различен от плана по чл. 16, ал.1 от същия закон. Той има за предмет само уличната регулация и определя само външните /към улицата/ регулационни линии на имотите. Няма за предмет цялостното регулиране на имотите, нито застрояването им.

Подробният устройствен план по чл. 16, ал. 7 ЗУТ е всъщност план за регулация само на улици и на поземлени имоти за обекти на публичната собственост по чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗУТ. Основанията по чл. 110, ал.1, т. 1 и по чл. 110, ал.1, т.2 от ЗУТ не могат да бъдат инкорпорирани, тъй като планът по чл. 16, ал. 7 от ЗУТ е идентичен с плана по чл. 110, ал. 1, т. 2 от ЗУТ и не може да се съчетае с план за застрояване, както е сторено в процесния случай.

Това само е достатъчно, оспорения административен акт да бъде отменен, като постановен в нарушение на материалния закон.

V. За разноските :

19. С оглед констатираната незаконосъобразност на оспорения административен акт, на жалбоподателите се дължат сторените разноски по производството, които съобразно представения списък се констатираха в размер на 1645,00лв. – заплатени държавни такси и възнаграждения за вещо лице и един адвокат.

Ето защо, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 292, обективизирано в Протокол № 14 от 02.08.2012 г. на Общински съвет Пловдив с което е одобрен подробен устройствен план – план за регулация и застрояване /ПУП – ПЗР/ на кв. "Модър",

Район "Южен", гр. Пловдив и схеми : Водоснабдяване ; Канализация ; Газоснабдяване ; Електрификация ; Телекомуникация ; Вертикално планиране ; Транспортна инфраструктура ; Екология, зелена система и спорт ; Сборна схема на техническата инфраструктура ; Схеми на собствеността ; Схема собственост – Таблица за трансформация на собствеността ; Трансформация на частната собственост /държавна, общинска и частна/ в публична общинска собственост – за улична мрежа ; правила и нормативи за прилагане на ПУП-ПРЗ на кв. "Модър", в частта му по отношение на поземлен имот с идентификатор кадастралната карта на гр. Пловдив, бивш имот № по кадастрален план от 1941 г., на местността "Южно от Софийска ж.п. линия, Дера арк и Фердинандовско шосе.

ОСЪЖДА Общински съвет Пловдив да заплати на

от гр. Пловдив, ул. №

от гр. Пловдив, ул. №

№

ет. ап. и

от гр. София, ж.к.

, кв.

бл. № , вх. ет. ап.

сумата от 1645,00 лв./хиляда

шестстотин четиридесет и пет лв./, представляващи направени от последните разноси по производството - заплатени държавни такси и възнаграждения за вещо лице и един адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

Вярно с оригинала:

Секретар

Решението е в сила

Председател

Секретар

17.04.2018г.